

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Število članov J. S. K. Jednote že
presega 21.000. Ali jih bo konci
tega leta 22.000? Da, če hočemo!

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 23 — ŠTEV. 23

CLEVELAND, O., WEDNESDAY, JUNE 10TH 1931 — SREDA, 10. JUNIJA 1931

VOL. VII. — LETNIK VII.

DRUŠTVE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

RAZNO IZ AMERIKE IN IZOZEMSTVA

Zveza društva J. S. K. J. v Pensylvaniji priredi svoj prvi piknik v nedeljo 14. junija na Potočnikovi farmi blizu naselbine Center, Pa. Soditi po velikih pripravah in zanimanjem za ta piknik med članstvom tamkajšnega okrožja, bo prireditev nekaj prvovrstnega in vredna, da jo posetijo v primerni bližini živeči rojaki v kar največjem številu.

PROTI ZNIŽANJU PLAČ v premogarski industriji države Colorado so nastopili pred državno Industrijelno komisijo s glasno zastopniki United Mine Workers of America, Colorado State Federation of Labor in Rocky Mountain Fuel Co. Zanimivo je, da Rocky Mountain premogarska družba zagovarja visoke plače za premogarje, da si jih izmed vseh premogarskih družb v Coloradu že zdaj najvišje plačuje.

DOBRE USPEHE je pokazalo združenje želodčnih uljes z nekim zdravilom, ki je izdelano iz notranjščine prešičnih želodcev. Tako se je izrazil dr. Irving S. Cutter, dekan zdravniške šole na Northwestern univerzi.

VELIKO ZMAGO za svobodno izražanje časopisa pomeni zadnji teden podana odločitev zveznega najvišjega sodišča v Washingtonu, tikajoča se nekoga zakona države Minnesota, ki je omejeval svobodo časopisa. Odločitev je spisal predsednik najvišjega sodišča Hughes. V nejje poudarja, da spada svobodno časopis med največje svobodčine naroda. Ako kakšen časopis to svobodo zlorablja za neosnovano blatenje javnih činovnikov ali privatnikov, imajo ti vedno pravico tožbe za odškodnino. Če bi se časopisom nataknilo nagobčnike, bi bila škoda neprimerno večja, kot če kakšen časopis izrablja svobodo izražanja v nepoštene namene.

Zanimivo je, da je bila začasa imenovanja Hughesa pred sednikom, najvišjega sodišča v zveznem senatu precešnjega opozicije naprom njemu, češ, da je preveč konservativen. Ta odločitev najvišjega sodišča in še par drugih pred njo, za katere je glasoval Hughes, pa daje misiliti, da so se takratni njegov načrti, ki jima bilo vse življene ena sama lepa pesem!

Deževno vreme zadnje nedelje je preprečilo mnogo piknikov v clevelandskih okolicah in najbrže tudi drugod. Tuji piknik "Sokolskega" zborja "Zarja" v Clevelandu se radi ne more vršiti, zato pa so se pevci in mnogoštevilni njihovi prijatelji zbrali v sokolski dvorani S. N. Doma, kjer se je razvila prav prijetna zabava, ki je trajala pozno v noč.

KONFERENCA GOVERNARJEV, ki se je pretelki teden vršila v French Lick, Ind., se je bavila z različnimi tekočimi problemi. Newyorški govor Roosevelt, demokrat, je postal načrt, ki naj bi mu sledila zvezna vlada za odpravo krize. Ta načrt priporoča izpremenitev carinskih zakonov, boljši davčni sistem, zmanjšane izdatke kraljevih vlad in sistem zavarovalnine proti bolezni in brezposelnosti. Pennsylvanski govor Pinchot, republikanec, se je zavzemal za zvezno kontrolo električnih in drugih korporacij, ki izkoristijo narod.

O ugodni razsodbi najvišjega zveznega sodišča, tikajoči se svobodnega izražanja časopisa, se je večina govorjev povhalno izrazila. Najmanj všeč je bila razsodba govorju države Indiana.

VISOKA CARINA, katero je sprejel zadnji kongres, je do gote mere odgovorna za veliko brezposelnost v Zedinjenih državah. Inozemstvo, ki je bilo prizadeto po zvišani ameriški

O ZVEZDNIH ZASTAVI

Zvezdnata zastava, ki predstavlja to republiko, bo 14. junija letos stara 154 let. Oficijelno je bila "rojena" dne 14. junija 1777, ko jo je kontinenitalni kongres odobril.

Meseca maja 1777 je kolonialni kongres poveril nalogu za načrt nove entote zastave Geo. Washingtonu, Robertu Morrisu in polkovniku Geo. Rossu. Polkovnik Ross je izbral svojo nečakinjo, 25-letno vdovo Betsy Ross, da je zastavo napravila po načrtu. Ko je kongres izgotovljen zastavo odobril, ji je nakazal sveto 14 funtov šterlingov (okrog \$70), da jih je napravila še nekaj komadov.

Predno je bila določena oficijska zastava za ameriške kolonije, so iste pri raznih prilikah predstavljale različne zastave. Ena ameriška zastava je bila nekaj zelenih in belih.

Ena je bila rdeča in rumena. Ena je bila čisto rdeča. Sploh so

imele neoficijelne prednike sedanje ameriške zastave skoraj vse mogoče barve. Zvezde na

ameriški zastavi so se pojavile

še na isti, ki jo je izgotovila

Betsy Ross. Zastave z belimi,

rdečimi in drugobarnimi progami pa so se pojavile že prej.

Od leta 1705 naprej je bilo videti v newyorški luki holandske trgovske ladje, ki so imelo zastave s 13 modrimi in belimi programi in belim križem na rdečem polju v levem gornjem vogalu. Leta 1776 je vihrala v Virginiji zastava s 13 rdečimi in belimi programi, preko katere se je iz desnega spodnjega vogala v gornji levog volega blažejo na telesno zdravje ter je dobro zdravilo za fizično in duševno otopenost.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekom počitnic ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Osebe, ki opravljajo mnogo duševnega dela, naj bi se tekompotinčno tega izogibale, zato pa naj bi se fizično bolj udejstvovale. Seveda se v tem tudi ne sme pretiravati, kajti preveč napora za srce, kar povzroča predpolno plavjanje, težka pešinja, igranje tenisa in drugo naporno udejstvovanje, ni dobro. Taki ljudje naj bodo na počitnicah sicer aktivni, toda zmerino.

Največ ljudi, ki potrebujejo počitnice, jih rabi zato, da dobitjo več spanja, kot si ga običajno lahko privoščijo. Dolge in regularne ure spanja tekompotitne takim ljudem zelo korigirajo.

KONFERENCA GOVERNARJEV, ki se je pretelki teden vršila v French Lick, Ind., se je bavila z različnimi tekočimi problemi. Newyorški govor Roosevelt, demokrat, je postal načrt, ki naj bi mu sledila zvezna vlada za odpravo krize. Ta načrt priporoča izpremenitev carinskih zakonov, boljši davčni sistem, zmanjšane izdatke kraljevih vlad in sistem zavarovalnine proti bolezni in brezposelnosti. Pennsylvanski govor Pinchot, republikanec, se je zavzemal za zvezno kontrolo električnih in drugih korporacij, ki izkoristijo narod.

O ugodni razsodbi najvišjega

zveznega sodišča, tikajoči se

svobodnega izražanja časopisa,

se je večina govorjev povhalno

izrazila. Najmanj všeč je bila

razsodba govorju države Indiana.

VISOKA CARINA, katero je sprejel zadnji kongres, je do gote mere odgovorna za veliko brezposelnost v Zedinjenih državah. Inozemstvo, ki je bilo prizadeto po zvišani ameriški

POTREBA POČITNIC

(Piše dr. F. J. Arch, vrhovni zdravnik J. S. K. Jednote.)

Približal se je čas, ko začnejo posamezniki misliti na počitnice, da se nekoliko oddahnijo od svojih vsakdanjih poslov. Pred leti počitnice niso bile tako potrebne, ker posamezniki niso bili fizično ali duševno takoj stalno vpreženi kot v sedanji časih. Velika večina ljudstva prejšnjih generacij je delala le po par mesecov na letu, ali pa že je bila zaposlena vse leto, ki je imela vmes mnogo poticja tekompotitnih in verskih praznikov. Industrija in trgovina v sedanjem razvoju pa zahteva skoraj nepretrgano zaposlitev, zato se na počitnice ne gleda več kot na luksus, ampak kot na potrebo.

Zavodi za duševne in živčne bolezni so prenapolnjeni. Množiči ljudje izgube svojo duševno pravnost vsled prevelike napetosti živčnega sistema. To napetost navadno povzroči preobivalca nepretrganega dela in skrbi. Glavni namen počitnic je počitki, oddih. Izpremembra oklice in dela ublaži napetost živčnega sistema in vpliva blagejno na telesno zdravje ter je dobro zdravilo za fizično in duševno otopenost.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega dela.

Počitnice bi morale biti različne, prikrojene po okusu in potrebah posameznikov inteligenčno in skrbno. Več važnosti naj bi se polagalo na potrebe kot na želje. Prenaporno življenje tekompotitni ni priporočljivo, da človek ne potrebuje počitka, ko se vrne s počitnic, predno se zopet loti svojega regularnega

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VII.

83

No. 23

Važnost podrobnega dela

Pri vsakem podvetju je mnogo drobnega dela, ki je za uspeh neobhodno potrebno, katerega pa širša javnost po navadi ne vidi. Iz tega vzroka te vrste delo največkrat ni tako vpoštevano kot zaslubi. To velja tako za privatna, kot za bolj ali manj javna podvetja.

Javna ali napolj javna podvetja se mnogokrat tičejo nas vseh, zato je važno, da jih skušamo spoznati in pravilno ceniti.

Zanimivo je, da izvršijo za splošno javnost največ konsnih del tisti, ki najmanj kričijo. Ljudje, ki res delajo za splošnost na en ali drugi način, navadno nimajo časa, tega obešati na veliki zvon, in če bi imeli čas, zdelo bi se jim tako početje bedasto in otročje. Star slovenski pregor pravi, da kjer je veliko grmenja, je malo dežja. To pomeni, da kjer je veliko pompa in samohvale, ni dosti resnega, splošnosti koristnega dela. Samohvala je sploh zoporna reč, in ljudje, ki se je poslužujejo, skušajo z isto zakriti svojo nedelavnost, zadostiti svojemu bolnemu slavolepju ali pa se z isto sebično okoristiti.

Ljudje, ki v resnicu dobro in pošteno delajo za splošnost, navadno niti ne misijo na pohvalo in priznanje. Njim je v zadoščenje, da so svoje delo izvršili tako dobro, kot je bilo v razmerah mogoče. Ne iščejo priznanja, aka pa ga jim kdo izrazi prostovoljno, ga hvaležno in včasi skoro začudeno sprejmejo, kot nekako napitnino.

Skoro vse pridobitve moderne civilizacije prihajajo od podrobnega dela tihih delavcev na najrazličnejših poljih. Kričači so na svetu ustvarili malo takega, kar bi bilo koristno za splošno javnost.

Pri tem ni treba, da bi mislili baš na učenjake, znanstvenike in raziskovalce, ki so s svojim delom v laboratorijsih ali pa razpršeni kdovkod po svetu, koristili človeštvo na najrazličnejše načine. Lahko ostanemo bliže doma in se zamislimo v tih podrobeno delo tistih, ki so gradili naše Narodne domove in razne gospodarske institucije, ki so ustanavljali kulturna in podpora društva in ki so kot nekaj samoumevnega izvrševali tisočera dela, katera so s tem v zvezi. In te ljudi vidimo še danes, da so vedno pripravljeni prijeti za kakoršno koli delo v prid stvari, ki jo smatrajo za dobro in koristno. Nikakega priznanja ne iščejo; v mislih jim je le uspeh in napredok organizacije, za katero so se zavzeli. Sto različnih del je pri raznih privedivah — od pisanja oglasov in reklame, do prodaje listkov in priprave prigrizka. Ta dela ne prinašajo nikake slave, toda, potrebujo so, in prave vrste ljudje jih z veseljem vzamejo v roke in opravijo po najboljših možnostih. Končni rezultat pa pokaže važnost takega podrobnega dela.

Med vršilce važnega podrobnega in za splošnost konsnega dela, ki skoraj nikdar ne dobi zasljenega priznanja, spadajo tudi naši društveni uradniki. Posebno velja za društvene tajnike. Koliko sitnega drobnega dela imajo za vršiti društveni tajniki, ve le tisti, ki je take sladkosti pokusil. Res so naši društveni tajniki za svoje dela nekaj plačani, toda ta plača je malokdaj v pravem razmerju z opravljenim delom.

Dober tajnik je duša društva, toda, duša pri najboljši volji ne more dosti opraviti, če ne sodeluje telo, to je celo-kupno članstvo. Ni dovolj, da izvolimo dobrega tajnika, treba je, da ga pri njegovem delu podpiramo, to je, da vršimo svoje dolžnosti napram društvo točno in pravočasno ter ne povzročamo tajniku več dela kot je absolutno potrebno. Dober, izkušen tajnik je zlata vreden za društvo in skupno organizacijo, zato je v interesu društva in J. S. K. Jednote, da ga obdržimo. Pominimo pa vedno, da se mora ravnati po zaključkih društvenih sej in po pravilih J. S. K. Jednote. Pominimo pa tudi, da naši društveni tajniki niso milijonarji in ne morejo meninič tebinič zakladati asesmentov za pozabljevne in brezbrizne člane!

JUNIJ

V jutru pada svetla rosa,
ostro pesem pojde kosa.

Poj nam zjutraj poj še drevi:

Zlata jutra, zlati dnevi . . .

Kmetič videl boš krog Vida,
če bo letina kaj prida.
Jaz pa bom škrjančkov brat
(na dopustu tistikrat) . . .

Črešnje bodo zazorele,
ustne dekljam rudele.
Sel bom šel čez gmajnico

brzdat misli grešne —
nagni dekle cajnico,
da bom zobel črešnje.
Tvoji ustni sta še slajši —
sam ne vem še, kaj bi rajši . . .

Pa se v polje bom namenil,
tja k pšenici bogati,
kar je Marko ozelenil,
Peter Pavel zdaj pozlati.
Sij nam solnce plamenito,
zori, zori zlato žito!
("Jutro.")

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Vsled obstoječe gospodarske depresije prejema glavni urad vedno več prošenj od raznih društev za številne člane, kojim ni mogoče plačevati asesmentov. Take prošenje je zelo težko reševati potom dopisovanja med glavnimi odborniki, ko navadno vsak odbornik nekoliko drugače glasuje in svetuje.

Nekatera društva so zadnje čase pričela zaostajati z asesmenti, to je, da nam ne poslujejo polnega asesmenta. Radi tega že več društev dolguje večje ali manjše svote pri asesmentih na Jednoti.

Pretečena letna seja glavnega odbora se je nekoliko bavila s tem perečim vprašanjem in prišlo je do sledenega sklepa:

"Razvije se debata, kaj bi se zamoglo storiti za člane, ki vsled slabih delavskih razmer ne morejo plačevati asesmentov. Po raznih razmotrivanjih pride glavni odbor do zaključka, da se za enkrat more samo apelirati na posamezna društva, da v kolikor mogoče zaklajo svoje člane, ki ne morejo plačevati asesmentov. V slučajih, da pridejo takra društva vsed tega v zasne denarne zadrege, lahko prosijo na glavni urad, da se jih nekaj mesecov počaka za plačanje dolga."

Mnoga društva so prezrla zgoraj citirani sklep glavnega odbora. Dotična društva prosim, da sporoč svoje prošnje glavnemu uradu, da ne bomo imeli kakih neprilik.

Prihodnja seja glavnega odbora bo brezvomno vzela v predres to vprašanje, in upati je, da bo glavni odbor kaj koristnega ukrenil, kolikor bo v danih razmerah sploh mogoče.

Z bratskim pozdravom,

DOPISI

Cleveland, O.

POTOVANJE V BELO DOLINU "WHITE VALLEY, PA."

Dne 30. maja ob polsedmi uri v jutru se podam od doma na postajo Pennsylvania železnice, da se odpeljem najpreje do mesta Pittsburgh, Pa. Ob 11:15 pred polnem izstopim iz vlaka in kmalu sem opazil na postaji mojega souradnika sobrata Balkovca in pa sobrata Josepha Snellerja, predsednika društva Štefana, št. 26 JSKJ v Pittsburghu, Pa., ki me čakata na postaji. Sobrat Balkovc se mi je zdel precej otožen na prvi pogled in videlo se mu je, da ni nekaj prav. Nato se mirnim potom podamo vse trije na avtomobil sobrata Balkovca ter se odpeljemo proti Butler ulici, kjer ima sobrat Balkovc svojo takozvanico "vilo" ali hotel za mrtve. Toda že na poti, ko se nekaj časa peljemo, sem opazil in tudi zvedel, zakaj je Johnny tako bled in potrt. Par dni prej je namreč prejel Johnny neko pismo od svojega "bosa," da će ne pride o pravem času na postajo, da dobi potem julija meseca najtežje, kakor tudi najslejše delo na Ely, Minn.

Po kakih 20 minutah se že pripeljemo do takozvanega hotela mrtvih. Ko vstopimo, je bilo pa že precejšno število priateljev JSKJ. Poleg običajnih nagrad, ki so navedene v pravilih, je tem potom razpisana posebna nagrada enega dolarja (\$1.00) za pridobitev vsakega novega člena v odrasli ali v mladinski oddelku. Te nagrade se bodo koncem leta nakazale društviom, z upodom, da jih razdele med agitatorje po zasljenju. Kampanji stopi v veljavo s 1. februarjem 1931 in traja do 31. decembri 1931."

Prejeli smo že par vprašanj, zakaj nismo za prve tri meseca tekočega leta nakazali poleg običajne provizije, še posebne nagrade. Zgornji izčerk iz zapisnika naj služi v pojasnilo vsem onim, ki so mnenja, da bi morali prejeti več provizije kot so jo prejeli.

Na zgornji sklep glavnega odbora smo prejeli že eno pričo, v kateri je omenjeno, da si bomo s tako kampanjo nakopalše več nezačelenih rizikov. To je sicer mogoče, toda slabih rizikov se lahko vsako posamezno društvo izogne. Neumestno je koga nagovarjati za pristop o komur se dvomi, da ni dobrega zdravja, ali če bi hotel pristopiti v jednoto znamenom, da bi sebe okoristil, jednoto pa izkorisčal.

Z bratskim pozdravom,

Joseph Pishler,
gl. tajnik.

POJASNILO GLEDE POSEBNIH NAGRAD

(Izčerk iz zapisnika letne seje glavnega odbora.)

"Društvo št. 114 pismeno pozivilo glavnemu odboru, da proglaši leta 1931 kot agitacijsko leto in to v počast pionirjev in bivalcev glavnih uradnikov JSKJ, ker je od njih započeto delo dozdaj tako napredovalo. Glavni odbor je sugestijo vpošteval in je proglašil leta 1931 za agitacijsko leto JSKJ. Izjavlja tudi, da je na razpolago svota \$2,500.00 ali tudi več, če bo agitacija živa. Iz te svote se bodo koncem leta plačale denarne nagrade članom, ki bodo pridobili kaj novih članov v mladinski ali odrasli oddelku JSKJ. Poleg običajnih nagrad, ki so navedene v pravilih, je tem potom razpisana posebna nagrada enega dolarja (\$1.00) za pridobitev vsakega novega člena v odrasli ali v mladinski oddelku. Te nagrade se bodo koncem leta nakazale društviom, z upodom, da jih razdele med agitatorje po zasljenju. Kampanji stopi v veljavo s 1. februarjem 1931 in traja do 31. decembri 1931."

Prejeli smo že par vprašanj, zakaj nismo za prve tri meseca tekočega leta nakazali poleg običajne provizije, še posebne nagrade. Zgornji izčerk iz zapisnika naj služi v pojasnilo vsem onim, ki so mnenja, da bi morali prejeti več provizije kot so jo prejeli.

Na zgornji sklep glavnega odbora smo prejeli že eno pričo, v kateri je omenjeno, da si bomo s tako kampanjo nakopalše več nezačelenih rizikov. To je sicer mogoče, toda slabih rizikov se lahko vsako posamezno društvo izogne. Neumestno je koga nagovarjati za pristop o komur se dvomi, da ni dobrega zdravja, ali če bi hotel pristopiti v jednoto znamenom, da bi sebe okoristil, jednoto pa izkorisčal.

Z bratskim pozdravom,

Joseph Pishler,
gl. tajnik.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

pričakovati rešitve svetovne krize od debat;

skušati napraviti iz hinavca moža, na katerega bi se bilo zanest;

prerokovati kdaj se vrnejo dobre časi;

pričakovati velikih koristi za zdravje od avtomobilskej izpredihodov;

zdraviti mačka z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo zdaj tam pridružen, da se družbe na ta način izognejo visoki carini. To pa pomeni, da bo toliko več kanadskih in toliko manj ameriških delavcev zaposlenih;

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;

praviti ljudem, ki se samim sebi zde veliki in važni, da se mili narod prav tako salamensko malo briga, če gredo na novo mesto Arvida v provinci Quebec. S preselitvijo v Canado bo se bo tovarna izognila carini. Ogonno podjetje bo zaposljevalo toliko delavcev, da bi napolnilo srednje mesto.

zdraviti mačko z vinom in rakijo;</

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

AVOID THE STRAGGLERS

Our Union made one bold stroke at its last general convention held in 1928 at Ely, Minn., when the delegates made provision for a Sports Fund to assist lodges in organizing athletic teams. The main purpose of the fund was to stimulate interest among the younger set in the splendid and noble work carried on by our SSCU. That sports would be encouraged by the senior members came as a surprise to the English-conducted lodges, the members of which were under the firm impression that athletic activities would interest only them.

The distinction of being the first fraternal benefit organization among the Slovenes to make sports one of the main issues goes to our South Slavonic Catholic Union. We can be proud to know that the majority of members are of the progressive type and bow to modernism. It was a splendid piece of legislation passed upon at the convention.

That the younger members, and especially the English-conducted lodges, would take advantage of the Sport Fund was a foregone conclusion. It was to interest outsiders, indirectly, in the fraternal work of the SSCU, a fact that needed some publicity. Insurance in the form of sick and death benefits must be taken out by all. This fact could best be impressed onto the younger mind by interesting her or him in athletic activities, something that would catch their eyes immediately and continue to hold their attention. Once the candidates were to be initiated into the local lodge the purpose of the SSCU could be unfurled to them and explained in detail.

Unfortunately, some of such candidates joined our Union merely because they were athletic-minded, and did not care two whoops for the fraternal work, even after it was explained to them what advantages were to be derived. Fortunately, a very small percentage belong to this class. So small is this group that it can almost be neglected. Nevertheless, this small minority must be guarded against and discouraged, for they set a bad example. It is not because of sports alone that the sport fund was established, but because of the attraction that athletics hold in the younger mind that would be converted to our SSCU.

There is still another type that we must guard continually against. And that is the so-called stragglers, that shift from lodges belonging to different denominations merely because they wish to play with certain teams. They might be termed professional seekers, for, although they receive no compensation for playing, the fact that they displace a worthy member from participating is harmful enough. When the season is over they automatically drop from the lodge.

It is not fair to the loyal members who are working in the interest of the lodge. It is they who provide for the bulk of expense. It is not fair to the Union, who provides lodges athletic-minded with funds from the sport fund.

Far better that a lodge has a mediocre team entered and composed of players that will stick through thick and thin than to have a championship combination that will desert its ranks because of a better offer.

Let us participate in sports because of the fun in it, and forget the relatively unimportant team composed of excellent athletes that might prove to be deserters. Far better to end the season at the tail-end with a team composed of loyal members than to finish at the top with a team composed of stragglers.

Athletic Commissioner, SSCU.

Saying It With Comrades

Meet Illini Stars on June 14; Beat A. C. Nine 22 to 9; "Bing" Bartel Tops Comrades Sluggers With 667; Members Urgently Requested To Attend Regular Meeting on Friday, June 12

Waukegan, Ill.—Comrades Lodge (No. 193, SSCU) baseball aggregation will meet the Illini Stars of Chicago in the first of a three-game series for the SSCU state championship, on Sunday, June 14, at 2 o'clock sharp. The contest will be run off at the 56th Ave. and 25th Pl. diamond, Cicero, Ill. Frank "Frosty" Petrovic will get the pitching assignment, with Walker behind the plate. Complete roster is as follows: Charley (The Great) Pabst 3b, Bruno "Bryan" Kaires ss, Louis "Hack" Rode cf, Johnny "Bing" Bartel 1b, Larry "Al" Petrovic lf, Jack Strazer 2b, Frank Zurek rf, Johnny Walker c, Frank "Frosty" Petrovic p, Charley "Chuck" Burke p. Utilities, Bobby Bartel, Eino Maki, infield; Frank "Heavy" Repp, outfield.

"Frosty" Petrovic, a slow curve ball artist, will open the series against the Illini Stars, his slow curves, especially the "knuckle" ball, should keep the opponents guessing. However, "Chuck" Burke, Comrades' speed ball ace, will do the relief work should he be called to the mound. "Chuck" will rely on his famous speed ball to retire the Illini Stars via the strikeout route. However,

much depends on the Comrades' "murder row" with their mighty bats.

On Sunday, May 31, the Comrades downed the North Chicago West Side A. C. outfit by a 22-to-9 score. Petrovic and Burke hurled masterful ball for the winners, allowing the losers but 11 safe hits.

Johnny Bartel and Louis Rode led the stickwork for the locals with five and four hits, respectively. "Bing" Bartel has stretched his hitting streak to eight consecutive games; he also connected for his ninth triple of the season. How the Comrades are batting:

Player	A. R. H. Ave.
B. Bartel	2 0 2 1.000
J. Bartel	36 15 24 .667
B. Kaires	14 5 7 .500
L. Rode	30 13 13 .433
F. Repp	3 0 1 .333
C. Burke	20 2 6 .300
L. Petrovic	30 10 8 .267
J. Strazer	20 4 5 .250
C. Pabst	26 10 6 .214
F. Petrovic	14 3 3 .214
J. Walker	11 1 2 .182
F. Zurek	8 3 1 .125

Triples: Johnny "Bing" Bartel 9, Louis "Hack" Rode 3, Bruno "Bryan" Kaires 1. Doubles: Johnny "Bing" Bartel 4, Jack Strazer 2, Pabst 2.

Members are urgently requested to attend the next regular meeting on Friday, June 12, at 8 o'clock sharp. Members of the baseball team and the ones who will accompany the hardball aggregation to Cicero on Sunday, June 14, for the first of a three-game series with the Illini Stars, should be present at the next meeting, as a number of very important subjects will be discussed. At least three new faces are ex-

COMMENTATOR

WEALTH AND POWER

According to a statistical report, the present depression is only the second year of a program of six years. This is true if the business cycle is to be accepted.

What might happen should this be true is problematical. Four more years of unemployment, four more years of starvation. The patience of the working class would be stretched to the limit, and perhaps break. What follows next? A revolution?

According to the head of the Scripps-Howard Newspaper Alliance, our country will witness an era of dictatorship, much after the fashion of Italy. If capital and labor do not agree on some program of more equal distribution of wealth, the inevitable will follow, continues the report.

If history is to be taken as a precedent, the suppressed class knows no bounds when it seeks revenge. Justice is sadly neglected. Like in the French revolution the working class exercised poor judgment in placing many innocent people on the guillotine, so the present working mass would use little if any discretion in rupning the affairs of the government. Knowledge and experience would be lacking, and alas, pity such a country.

Down through the ages, ever since the history of man divided into different classes, distribution of wealth has been in the hands of the few. Gradually wealth and power have been assuming a more equal proportion. But the greater part of the problem still confronts the civilized world in this respect.

It was with great bloodshed and sacrifice that men have been put on a more equal footing. Our country represents the most advanced form of this trend, if we are to bar Russia and her five-year plan.

If four more years will be required to balance the output and demand again, will that mean another uprisal? Will it mean that wealth and power will take another step forward? Will it mean that bloodshed and sacrifice will be in order again?

We certainly hope not.

Gilbert Holds Dance

St. John the Baptist Lodge, No. 192, SSCU, of Gilbert, Minn., will give a dance Saturday, June 13, at P. Murphy's Hall on Broadway and Minnesota St. Dancing under an excellent orchestra will get underway at 8 p.m. Admission is 35 cents for the men and 15 cents for the ladies, or 50 cents a couple.

All members, friends and others of Evelleth, Virginia, Chisholm, Sparta, Genoa, Elba, McKinley, Biwabik, Aurora, and Ely are cordially invited to attend. Murphy's hall can accommodate a large crowd. Refreshments will be served.

Proceeds of the dance will go in part toward defraying expenses for the lodge's athletic activities. At present a baseball team has been organized and is competing for the SSCU state of Minnesota baseball championship.

One makes one's own happiness only by taking care of the happiness of others.

pected to appear at the meet-

ing.

John Petrovic,
Publicity and Business Mgr.

Pennsylvania S. S. C. U. Groups Are Active

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: L. J. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vesel, 2089 Carter Ave., St. Paul, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Chisholm (Minn.) Jubileers, No. 215, SSCU, hold first picnic June 14 at the junction of Glen Rd. with Highway 35 west of Chisholm. St. John the Baptist, No. 192, SSCU, holds a dance June 13 at P. Murphy's Hall, Gilbert, Minn.

Pennsylvania Federation of SSCU lodges holds its first picnic June 14 at Potochnik's farm, near Center, Pa.

Sckcl organizations of Cleveland, Collinwood and Ljubljana (Euclid) will meet in a joint exhibition Sunday, June 14, given on the grounds surrounding the Home of Slovene Societies. Dancing will follow the exhibition.

Garfield Heights (O.) High School had an outstanding Slovene among its graduates in the person of Mr. Lawrence Suhadolnik, who has gained recognition for writing an original play, besides distinguishing himself in various school activities. He is the brother of Mr. Frank T. Suhadolnik, editor of the Cleveland Journal, a weekly newspaper for American Slovenes.

Four Slovenes have been chosen to take part in the Cleveland Press outdoor summer opera that will take place July 28-Aug. 3 in the new municipal stadium. They are the Misses Marie Mensing and Molly Kozely, Mrs. Mary Potocnik and Mr. Joseph Mauer.

Fire destroyed approximately \$6,000,000 worth of art paintings in Munich, Bavaria, on June 7, when the old Crystal Palace, housing an exhibition of historic and contemporary art gathered from all sections of Germany, burned down.

A crude seismograph has been accidentally discovered in Bellaire, O., that detected earthquakes before college and government stations were aware of any such catastrophe. It is believed that a rock extending far into the earth shakes the house that contains a butcher's steel used for sharpening knives. This steel bangs against a heavy post in the concrete-floored cellar.

Detroit, Mich., will spend approximately \$17,000,000 for public relief when its fiscal year ends on June 30; unemployment crisis has been the direct cause for the huge expenditures.

Inter-Lodge League Schedule

Sunday, June 14, Gordon Park Collinwood Boosters vs. Loyalties, at 9 a.m.

Monday, June 15, White City S.Y.M.C. vs. Betsy Ross, at 6:30 p.m.

Wednesday, June 17, Gordon Park George Washington vs. Clairwoods, at 6:30 p.m.

of-town Slovenes are requested to notify the officers in charge or New Era office as to the number of seats wanted. Dr. Mally is chairman.

Has Business Leadership Fallen Down?

A SLOVENE PIONEER

American youth reads with great interest the life history of some outstanding character that has overcome almost insurmountable obstacles, paved a way for future generations—in fact, a leader of men. We, the American Slovenes, hear and read very little of Slovene pioneers who labored under double pressure, that of interpreting American and Slovene ideas and amalgamating them into a fixed unit.

Such a person was Alexander Toman, who at the ripe age of 80 passed away on May 23, 1931, in Jugoslavia, after a prolonged illness. A graduate of "realka," equivalent to a technical high school, he specialized in agriculture and practiced his profession for some time. In 1875 he served in the army fighting the Turks with the father of the present king of Jugoslavia.

Evidently Alexander Toman sought new worlds to conquer, for when the war ended he migrated to America. Here he distinguished himself as a journalist, writing for Glas Naroda and Amerikanski Slovenec, and at the same time contributed articles to Slovenski Narod in Ljubljana. At this point his fertile and initiative mind began to manifest itself, and found him an active organizer of Slovene fraternal benefit organizations. Some of the ideas connected directly with the fraternal work were made evident in Glas Svobode, a newspaper that he founded in Pueblo. In Texas Toman was successful in organizing a Slovene colony that was of a short duration.

When his work in the States was assuming fair proportions an unfortunate incident caused Alexander Toman to lose all his holdings. This caused his return to Europe, where he sojourned in England, only to return back to the States. The year 1910 found him back in his native country.

A pension of 1,100 dinars per month was granted him by the government of Jugoslavia for his active participation to make it a free country. A burial significant of national heroes, was accorded him.

"Oh, Major Scotten, couldn't you possibly have rescued your poor friend who was captured by cannibals?"

"Unfortunately, when I arrived he had already been scratched off the menu!"

performer.

A request has been sent to Waukegan to change the time of the game from 2:30 p.m. to 11 a.m. See you all at the big game.

We will use the old army game. The umpire has been bribed, so there is little chance of Comrades taking home the bacon.

The playground team has continued its winning streak by annexing two more victories at the expense of Cicero Sokols, score being 8 to 6, and the Elkhorns, score being 10 to 1. John Zvezich, pitching in the first game, fumbled a pop fly with three men on base and two out; this started the rally that netted the opponents four runs. Wistain was the big star in the other game with five hits, a circuit smash, a three-bagger and three singles.

INDIANS NOTICE

We would like to play the Indians Lodge, No. 220, SSCU, playground ball team. Call Cicero 2322J.

Dave Pintar,
No. 211, SSCU.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Vinko Bitenc:
POMLADNA BAJKA

Pod zelenim leskovim grmom, ob robu široke, cvetoče poljane, so domovani čudni možički pritlikavčki. Bili so od peta do temen komaj za palec visoki, zato so se imenovali Palčki. Ampak nikar ne mislite, da so bili Palčki bogosigavedi kako zarukani in nerodni, kajše! Kakor so bili majhni, so bili vendar prebrisani in brihtni, da bi jim nihovo premetenost še tisti slavn velik Teletab zavidal. V pozni jeseni so se zavili v suho listje in so potem prespali zimo v kaki luknjici, ki jim jo je odstopila prijazna poljska miška. Kakor hitro pa je posojal topo pomladansko solnce, so se Palčki predramili, se skebacati iz ležišča in se nastanili pod leskovim grmičevjem. Kajti spomladi jih je čakalo silno mnogo posla. Palčki so bili namreč učeni, čudodelni zdavniki. Vsi prebivalci obširne poljane, cvetlice, hrošči, žuželke in drugi, so se zatekali k Palčkom po dober svet v boleznih in po zdravju.

Nekoga solnčnega dne v maju so se pripoldili na pisano poljano razposajeni vaški otroci. Skakali so po travi kakor norčavi in so pri tem poohodili mnogo nezničnih cvetov. Vsekrižem so ležale otrgane glavice, stebelci nekaterih cvetlic so bila strta in pohtojena. Ranih je bilo mnogo, mnogo cvetlic.

Palčki-zdravnički so jadroni održeli med gosto travo, da pomagajo ranjenim cvetlicam in jih obvezijo. Zdravili so jih s sokom bukovih vej; ta sok so si nalovili Palčki v široke liste in so ga imeli dovolj za vse poletje.

"Oh, kako me boli," je stokala majhna cvetlica z rdečimi cvetovi. "Pomagajte mi, umrla bom!"

Palčki še nikoli niso videli tako lepe cvetlice v tistem kraju. Kar čudili so se njeni zali oblike in eden izmed njih je rekel: "Kje pa si ranjena, ubožica?" "Strelce, moje borne telesce so mi ranili hudojni otroci. In to jih se nihilo dovolj. Potrgali so mi tudi liste, brez katerih ne bom mogla živeti." In cvetlica je žalostno vzidhovala.

"Mi ti bomo rane zacelili," je dejal Palček. "Mnogo cvetlic smo že pozdravili z nasimi zdravili." In drugi palčki so dvignili rdečo cvetlico s tal, da bi ji obvezali rane.

S pojemanjem glasom je govorila cvetlica:

"Jaz sem začarana kraljčina. Stara čarovnica me je nekoč srečala v gozdu in me je začarala v cvetlico. Dejala je, da bom še tedaj rešena če me bo človeško bitje izgrebalo s koreninami in me presadio na vrt. Tam bi spet postala dvanajstletna kraljčina, kakor sem bila nekoč. Tisti vri bi se prizmemen v grad in v njem bi bilo vsega v izobilju. Danes pa sem spoznala kako hudojni so ljudje in če se mi bodo rane zacetile, bom rajše ostala vse živiljenje cvetlica."

Palčkom se je zelo smilili lepa cvetlica kraljčina. Na vso moč so se trudili, da bi jo ohranili pri živiljenju, toda cvetlica je postajala čimdatelj slabježja. "Veste kaj, bratci," je vzkliknil najmanjši palček med njimi, "izgrevimo jih s koreninami in jo presadimo k nam pod leskov grm, mogoče bo potem ostala živa!" "Saj res," so pritrdirili drugi.

In so prav nežno izgrebli cvetlico, ki se je medtem že onesvetila in so jo odnesli domov. Tam so pred grmom izkopali jamico in so jo vanjo vsadili. Vsako jutro so je zatalival po roso, čez dan jo je pa ogrevalo topo solnce. In rdeča cvetlica se je kmalu opomogla. Ko je minilo sedem dni in sedem noči, pa se je nadomestno izpremenila v krasno mlado kraljčino, kakršne palčki še svoj živ dan niso videli. Na mestu, kjer je rastlo leskovo grmičje, se je dvigal mal gradiček, zgrajen iz samega belega marmora. Tam je živelja kraljčina-cvetlica s svojimi prijetili palčki se je mnogo, mnogo let. Zgodilo pa se je vse to v tisti daljni deželi, ki leži na devetimi gorami in devetimi poljami. Menda še dandanes ob cvetoči poljani zala kraljčina-cvetlica živi in se lepe pomladi veseli.

("Mladi Jugoslovani")

MICEK

Micek je pogumen fant. Domačega dimnikarja se ne boji prav nič in ko ga je mož zadnjic pobožal s sajasto dlanjo, se je še smejal. Nekoga dne ga je vzel mama s seboj v mesto. Na trgu sta od daleč zagledala dimnikarja. "Kdor vidi črnega moža, bo srečen!" je dejala mama. Doma je dala Miceku lepo jabolko. Oh, to je bil vesel! Veden je, da ga je dobil zato, ker je viden dimnikarja. Naslednji dan je gledal Micek skozi okno, a črnega strica ni bilo od nikoder.

Micek se je nečesa domislil ... Ko je stopila mama v sobo, ga je zaledala pred zrcalom. Ves sajast je bil v obraz. "Kaj pa počneš?" ga je vprašala. Micek pa je pomenljivo odvrnil: "Dimnikarja gledam!"

In mama si nismo mogla kaj, stopila je do omare in dala Miceku jabolko, večje in lepše kot prejšnji dan.

(Manica:)

PEPČEK IN PIŠCAL

Pepi, Pepček, pobič mal rad bi piškal na piščal. Strička je moledoval, da se v mesto je podal in mu kupil je piščal. Pepi, Pepček, norček mal nepravilno je ravnal, je v piščalko kamele dal, jo pokvaril in razkral. Jokal je in žaloval, žaloval in se kesal, ko ga strica je obiskal, za preklasti ga piščal, prav pošteno prelasal.

FROM OCEAN TO OCEAN

DEAR JACK:

I got your letter asking me about my name getting in the news-paper down here and I am writing to let you know what happened. On the very first day of my arrival at the Panama Canal I met Rugger Hale, whose father is a naval officer stationed at Colon. He looked me over and then asked:

"Do you paddle a canoe?"

I told him yes.

"Then you're just the fellow I've

tains and then things began to happen. We were headed for the narrow cut when suddenly Rugger gave a cry of alarm! I turned to see what had frightened him, and following his glance saw that the top of one of the mountains had begun to fall away.

"A landslide!" he cried. "Paddle for the shore!"

But before we could make more than a few strokes the great avalanche of dirt and stones had crashed into the canal and a wall of water had been

All Afternoon We Paddled Through the Lake

been wishing would come down here from America," he replied. "You see, I've had an idea for a long time, but I haven't been able to find anybody who would go in on it with me."

"What kind of an idea is it?"

"It's a scheme for making both of us famous."

That interested me, so I asked him for the details. In reply, he told me that everybody was doing something these days to get his name in the papers. Almost every week somebody flew to Australia, or sat on a flagpole, or swam the English Channel.

"But what is there around here we can do?" I queried.

"Lots," he said. "How about you and I being the first boys to paddle a canoe from ocean to ocean?"

"Around the Horn?" I gasped.

"No," he laughed. "Through the Canal. Will you do it?"

"I'll try," I told him. "When do we start?"

"Just as soon as we can get some camping gear together and enough food for about four days," was his answer.

He had been planning this trip for so long that he had most of the gear ready and the rest of it we collected that afternoon. Next morning we got an early start and at about 8 o'clock we paddled between the entrance buoys on the Atlantic side and started up the middle of the Canal. The water was deep and the banks were cut away square, just as the big steam shovels left them.

"Is the Canal as straight as this all the way across?" I asked. "If it is, then we'll reach the Pacific by nightfall."

"I'll let you find out," replied Rugger.

"The wires are down," was the reply.

"Somebody's got to go through the cut and warn her. She's on a trial speed run. The signals are wide open, and she'll crash if she isn't stopped."

Rugger's eyes opened wide.

"Can't we go?" he asked, eagerly.

"We'll get through the cut somehow."

"But there might be another slide!" cried the soldier. "You'd be buried alive!"

"We'll take the chance," replied Rugger.

"Won't we, George?"

I nodded my head. The soldier gave us hurried instructions and once more we pushed off from the bank and headed toward the Pacific Ocean. The dirt had filled up the canal so that only a very small boat could get by. Once we had to get out and lift the canoe over a dry spot, but finally we came out on the other side—just in time, for there was a big ship steaming along at full speed.

We both shouted and waved our paddles and tried to make motions to tell what had happened. In reply, the captain of the ship blew the whistle for us to get out of the way.

"He's not going to stop!" I cried.

"I'll make him stop," answered Rugger, and before I could say another word he had tipped the canoe over and thrown both of us into the water.

"Cry for help," he said, as he swam to my side. "Make believe you can't swim."

"W-w-what's the idea?" I spluttered.

In another moment I knew what the idea was without being told, for the ship had stopped with a clang of her engine room telegraphs and they were lowering a boat to come and get us.

"Not us. We're going to go through the locks just like the big ships do, only we're not going to pay."

"How?" I queried.

"Watch," he advised.

We tied up at a long wharf and waited until a big passenger ship came along. The gates opened to let her in and we paddled right in with her and I was almost scared to death when they opened up the intakes and the water began bubbling up as though the lock was a huge cauldron and we were in there to boil. After we had risen to the first level, we paddled in the second, and then the third, after which we paddled out into Gatun Lake.

It was noon by then and so we stopped at a small island to cook our lunch. All afternoon we paddled through the lake, sometimes going between islands and sometimes around them. Nothing happened of note that afternoon, nor that night, which we spent in camp, but the following day we arrived at the cut through the moun-

THE LEGEND OF THE MORNING STAR A CHIPPEWA INDIAN LEGEND

In the long ago time before the Indian braves lived in the forest and hunted and fished for their food, the Manitou or "spirits of the woods" made their homes among the trees and there raised their families.

On the banks of the shining Big Sea Water lived a very good Manitou and his wife and his son and daughter. Every day when the sun shone warmly the son and daughter played by the side of the Big Sea Water; played with boats of bark and with the gaily colored stones which they tossed into the water and with the flowers that grew along the bank. And every day when the dark clouds piled up and the rain came down, they played together in the wigwam; played with stones and mosses and sticks which the brother was skillful at carving.

And always as they played, they talked of the day when they should be big enough to help in the work of the world. For above all things else, the Manitou children long to help their fathers and mothers do the work that is theirs.

Finally the day came when the father stood his son up by the side of the wigwam and measured him and tested his strength and decided that at last the son was old enough to help in the work all good Manitou do. And that same day the mother gave her daughter a test of skill and strength and measured her hair and found that it was long and beautiful and announced that the daughter was ready to do the work of a woman Manitou.

So the father and mother took their children and presented them to the King of the Manitou that he might assign to them their work.

The King of the Manitou was pleased with the appearance of the two children and praised the father and mother for their good care.

"I will give to your children," he announced quickly, "the very best work that a good Manitou may do. You, son, may be a pudwudjinnie, and keeper of the trees of the forest. Guard well all travelers who pass your way and care for every growing thing." Then he turned to the daughter. "You, beautiful maiden, shall be honored above all Manitou. You shall be carried up into the heavens and shall brighten the color of the morning sky—are you not proud and glad for me?"

And so the father and mother took their children and presented them to the King of the Manitou that he might assign to them their work.

"How can you say that?" exclaimed the sister. "You know I shall always love you. And to show you that I never forget you, each morning I will smile at you just before the dawn. And I will watch you work, here among the trees, and each day your work is well done I will smile and send you a blessing just before the sun comes over the rim of the world."

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to the sky and there she has lived ever since. Her brother waited by the Big Sea Water till morning; and when he saw his sister safely shining in the sky, he set right about his own duties so that he might earn the smile she promised him.

The brother was much comforted and played with his sister all that last day. Just at nightfall, the four winds of the heavens carried the sister to

DOPISI

(Nadaljevanje iz druge strani)

mobil kar tja v endan in da ne bi rabil gasolina po nepotrebem, se ustavimo najprej pri neki gasolinški postaji ter se prepričamo, ako smo na pravem mestu ali ne.

Ko dobimo odgovor, da smo na pravem mestu, oziroma v pravi naselbini, se zahvalimo vsi skupaj (seveda tudi naš Nace v zadnjem sedežu), nakar se odpeljemo zopet kakih dva tisoč korakov naprej. Tam zagledamo neko hišo na vogalu, ki je sicer izdelana približno tako in tudi postavljenatako, da ti takoj misli polete na nekdanje "slovensko" mesto v Evropi, takovane Benetke. Na prvi pogled smo mislili, da stoja dotična hiša na kolcih. In če malo bolje pogledaš, pa opaziš, da je dotična hiša prislonjena ali pritrjena k hribu, ki se skriva za dotično hišo. Spreddaj moraš iti jako visoko po stopnicah, da prideš do vrat, ki so napravljena na trgovino. V ozadju je pa narejeno, da takoj stopiš na zemljo, kakor hitro odpreš vrata.

Tudi pri tej hiši se nekoliko pomudimo in začnemo popraševati za tamkajšni Slovenski dom, ter jih povemo, da smo namenjeni na slavnost društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj želimo. Komaj pa pride do avtomobila, pa takoj zakliče: "Halo Perdan!" Začudenega ga pogledam, kako da me pozna, ker me vendar 20 let ni bilo v oni naselbinini. Najbolj je bil pa užaljen Nace na zadnjem sedežu, ker ni njega pozdravil in poznal. Jaz mu pa kar hitro odgovorim: "Na zdrujavje, na zdrujavje!" kakor da bi imeli že vsi skupaj kozarce dobrega ohijčana v rokah. Na hitro predstavim mojega šoferja dr. F. J. Archa in pa seveda tudi "passengerja" našega v zadnjem sedežu, sobrata Podvasnika. Kakor hitro pa predstavim dr. Archa in pa Podvasnika dotičnemu možaku (kajti jaz še danes ne vem, kdo da je bil) in ko sliši ime dr. Arch, pa ni znal nič več slovensko govoriti, akoravno sem mu povedal tudi jaz, da je to vrhovni zdravnik J. S. K. J. Kakšno "šprah" je govoril rojak, še danes ne vem. Bilo je nekako tako, kakor tasc, ko otrok prične govoriti, ki je naprej in naše organizacije so zasigurane za obstanek.

Priznati moram, kakor vsaki, ki je bil navzoč, da je bil to zoper en jako lep slavnostni dan za vso naselbino White Valley in okolico, največji pa za društvo št. 116 J. S. K. J. In upam, da si ga ohranijo v najlepšem spominu, in to na dolga, dolga leta. Kajti bilo je v resnicu nekaj pomljivega za ta dan. Bil je namreč dan, oziroma praznik, ki ga vsi Američani spoštujejo. Na dan kinčanja grobov tu v Ameriki je praznovano vaše društvo razvitje zastave, in na čast vaše slavnosti vam je godba igrala himno "Hej Slovani," in to v popolnoma nam novi domovini. Godba je zaigrala več slovenskih komadov in to brez vsakega oporekanja. Pri tem je potreba samo malo premisleka in prišli bomo do zaključka, kaj morejo pretrpeti naši primorski Slovenci v svoji hiši, ker niti Boga ne smejo moliti v svojem jeziku. In mi pa tukaj popolnoma tuji v tej deželi, ki smo si jo izbrali za svojo novo domovino, pa svobodno govorimo svoj materin jezik, ali nam pa svobodno vsaka godba zasvirja javno in to na glas vsako našo slovensko vpliv."

Komaj napol hriba vožnje, pa že zagledamo Slovensko dvorano. Ko se pripeljemo do ograje, doktor hitro najde prostor za parkanje avtomobila. Ko se spravljamo iz avtomobila, smo že opazili, da so vsi uradniki društva št. 116 J.S.K.J. "okranani" s slovenskimi trobojnica preko svojih prs, in že smo mislili, da smo vse skupaj zamudili. Ravno sem hotel naskočiti sobrata Podvasnika, ki najuje vedno motil in mu jih nekaj povestati v obraz, pa zvemo, da smo prisli še prezgodaj. Seveda tega sobrat Nace ni opazil, radi tega mu tudi nisem nč omenil že dosedaj, kaj je bil moj nameri z njim storiti.

Nato se pričnemo bratsko pozdravljati in spoznal sem takoj vse uradnike društva št. 116, kakor tudi prijatelja Jurija Preca, ki je imel največ dela glede slavnosti. Kakor hitro se pozdravimo, smo bili povabljeni v spodnjo dvorano Doma, kjer se je pričelo takoj brez oporekanja blagoslovilje žejnih in lačnih.

Kmalu je bilo vsega dovolj. Še sladoleda ni manjkalo. O tem vam naj povem le toliko, da je lahko vsakemu žal, kateri je imel priliko se udeležiti te slavnosti, pa ga ni bilo.

Ko se nekoliko pokrepčamo, se podamo na prostor, kjer se je vrnila tekma za zmago baseball teama med društvtom št. 205 J. S. K. J. iz Canonsburga, Pa., in pa med društvtom št. 218 S. S. P. Z., iz White Valley, Pa. Ker so igralci bili nekako pozni in pričeli tudi kasneje, kakor je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se povrnemo zopet nazaj do Slovenskega doma, je bilo že vse pripravljeno za pohod. Zberemo se takoj na ulici pred dvorano ter odkorakamo za godbo na hrib, kjer se je zavrsila oficilna slavnost razvijanja nove zastave društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se povrnemo zopet nazaj do Slovenskega doma, je bilo že vse pripravljeno za pohod. Zberemo se takoj na ulici pred dvorano ter odkorakamo za godbo na hrib, kjer se je zavrsila oficilna slavnost razvijanja nove zastave društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se povrnemo zopet nazaj do Slovenskega doma, je bilo že vse pripravljeno za pohod. Zberemo se takoj na ulici pred dvorano ter odkorakamo za godbo na hrib, kjer se je zavrsila oficilna slavnost razvijanja nove zastave društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Torej se enkrat pozdravljam vse sobrate in sestre v Beli dolini, kakor tudi prisrčna hvala za vso naselbino White Valley in okolico, največji pa za društvo št. 116 J. S. K. J. In upam, da se moram tudi mojemu šoferju dr. Archu, da sem smel prisesti k njemu in peljati se na slavnost društva št. 116 J. S. K. J., kakor tudi sobratu Ignac Podvasniku za častno spremstvo in zavitek, da je to vrhovni zdravnik J. S. K. J. — Na svidenje!

Jurij Previč, zapisnikar Zveze društva JSKJ v Pennsylvaniji.

Rudolph Perdan, predsednik glavnega nadzornega odbora J. S. K. J.

White Valley, Pa.
Proslava razvijanja zastave društva št. 116 JSKJ dne 30. maja se je lepo in uspešno zavrsila. Svojo novo sestro je prispoljeno pozdraviti 13 bratskih zastav, tako, da jih je bilo z našo 14. Slavnost se je zavrsila v lepem redu. Vsi govorniki so se dobro odrezali. Seveda, najbolj zanimiv je bil govor brata R. Perdana, predsednika nadzornega odbora. Le škoda, da je tako hitro poslovil od nas. Zanimiv je bil tudi govor Anice Bogataj, ki je govorila za malinski oddelek. Na proslavo je prišlo do tisoč oseb iz bližnjih in oddaljenih naselbin. Videl

ostal tam med brati društva št. 116, ker sem bil pa obljudil, da prideš tudi na slavnost 20-letnice otvoritve tamkajšnega Slovenskega doma, sem moral veselo družbo v White Valley zapustiti in se podati proti Pittsburghu, Pa. In tudi dolžnost še naprej me je klical, dragi mi bratje, in to celo nazaj v Cleveland, kjer je imelo pevsko društvo "Soča" svoj piknik v nedeljo 31. maja, katerega društva sem jaz pevovodja. Torej upam, da me sedaj razumete, zakaj sem se moral od vas tako hitro posloviti, in da mi ne zamerite. Kadar me pa zopet priložnost nanese v vašo naselbino, se bom pa tačas nekoliko dalje zamudil med vami. Pri tem pa moram potrditi in pripoznam, da je med našimi Slovenci v White Valley prava gostoljubnost doma.

Predno smo se pa odpeljali proti Pittsburghu, kjer se je vrnila tekma za zmago baseball teama med društvtom št. 205 J. S. K. J. iz Canonsburga, Pa., in pa med društvtom št. 218 S. S. P. Z., iz White Valley, Pa. Ker so igralci bili nekako pozni in pričeli tudi kasneje, kakor je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se povrnemo zopet nazaj do Slovenskega doma, je bilo že vse pripravljeno za pohod. Zberemo se takoj na ulici pred dvorano ter odkorakamo za godbo na hrib, kjer se je zavrsila oficilna slavnost razvijanja nove zastave društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se povrnemo zopet nazaj do Slovenskega doma, je bilo že vse pripravljeno za pohod. Zberemo se takoj na ulici pred dvorano ter odkorakamo za godbo na hrib, kjer se je zavrsila oficilna slavnost razvijanja nove zastave društva št. 116 J. S. K. J. Avtomobil je sicer ustavljen doktor kar na cesti. Do vrha one hiše je pa bilo kakih 30 korakov daljave, pa skoči takoj neki bolj postaran rojak po stopnicah ter nas jako gostoljubno vpraša, kaj je bilo določeno, mi ni bilo mogoče čakati do konca igre. Pričetni se je moralca oficilna slavnost razvijanja zastave društva št. 116 J. S. K. J., sem moral zapustiti igralni prostor, kakor tudi ostali moji sobratje. Toda zvedeli smo le toliko, da je bila trda bitka in da je zmagal društvo št. 218 S. S. P. Z., zakar jim na tem mestu čestitam.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gospa dober tek ž njim. Priporočam pa, da će še kedaj pridevno večerje k sobratu A. Kovačiču, da gospa podari vsakemu en zavitek, da ne bo nobene zamere potem in pa nevošljivosti. Ali naj pa Mrs. Kovačič speci malo večjo potico.

Ko se komodno vsedeva v avtomobil, doktor potegne svojo lizo za uzde in jo naglo obrne na levo. Ko jo pa spravi že precej dobro v tir, je pa pričelo grmeti in deževati ter smo pri tem vsi pozabili na oni zavitek in kar nevede smo se znašli pred Slovenskim domom na 57. cesti. In oni zavitek je bil pa popolnoma pozabilen od nas, in upam, da je prišel na dan še le pri gospoj soprogi našega v rhovnega zdravnika, in upam, da je imela gosp

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

Potem je bilo zdravljenje po Copičevem navodilu ustavljeno in njemu je bilo prepovedano vsako razpečevanje zdravil. Nato se je vzbudilo zanimanje za Copičeve sredstva proti jetiki po raznih bolnicah v stari Italiji in sedaj poročajo iz Bolonje, da se Copičev način zdravljenja jetičke vedno bolj širi po mestih in da so uspehi izvrstni.

Ljubljana ima 80.000 prebivalcev. Agencija Avača je izdala začasno poročilo o popisu prebivalstva v Ljubljani. Poročilo poudarja na eni strani, da se je vršil popis ravno v času, ko so bili zaradi velikonočnih praznikov odstopni dijaki in učenci, na drugi strani pa je znano dejstvo, da gredo občinske meje ponekod skoraj sredi mesta in se zaradi tega občinsko ozemlje že davno ne krije več s policijskim rajonom, ki obsegata vse mesto, ne glede na občinske meje. V tem policijskem rajonu, ki obsega poleg Ljubljane v ožjem smislu tudi Zgornjo Šiško, Moste in Vič z Rožno dolino, stanuje danes okrog 80.000 ljudi. Na Ljubljano v današnjih občinskih mejah odpade od tega 59.768 oseb, 28.466 moških in 21.303 ženskih. Jugoslovenskih državljanov je 57.432, jugoslovenske narodnosti pa 58.138 oseb. Nemško narodnost 747 oseb, nemški materinski jezik pa 1467 oseb.

Dvanajst črnogorcev je šlo v Fordove tovarne. Na pripomočilo barskega nadškofa dr. Dobrečića, ki je prijatelj Henrika Forda, je odšlo te dni v Ameriko 12 črnogorskih mladencev, katere bo Ford sprejet v svoje tovarne. Ford je nadškofu obljubil, da bo tri leta sprejemal po 12 mladeničev iz Črnejore v svoje tovarne in jih bazičil v raznih obrtih.

Umrl je Aleksander Toman, vednik bosanskih vstašev, novinar, organizator, nezljomljiv borec za jugoslovensko svobodo. Dne 14. maja je rešila smrt vseh skrb in trpljenja velikega rođeljuba, ki je bil slabo plakan za svoje požrtvovalno narodno delo. Aleksandra Tomačana ni več med živimi. Po daljši bolezni je umrl v mestnem zavetišču v Japljevi ulici.

Zvestemu narodnemu borcev in delavev bo v jugoslovenski narodni zgodbini ohranjen časten spomin!

Dne 16. maja se je vršila v društvenih prostorih Francoskega instituta v Ljubljani proslava 10-letnice, odkar predseduje društvo na veliki pesnički in poslovni zbor. Prisoten je bil Aleksander Toman, predsednik njenega in njegovim delom posvečena knjiga, ki jo je napisal bivši lektor francoskega jezika na ljubljanski univerzi g. Louis Tesniere.

V dvorani instituta so se zbrali k slovesnosti zastopniki skoraj vseh znanstvenih in kulturnih ustanov. Prisoten je bil francoski konzul Neuville, dekan filozofske fakultete g. dr. Kelemina, univerzitetni profesor dr. Zupančič, ravnatelj drame g. Golia, profesor g. Vey, dr. Windischer, dr. Zarnik i dr. Vlepom pozdravnem govoru je očrtal profesor Vey Zupančičev zasluge za razvoj Francoskega instituta in je omenil, da je Tesniero delo še vedno nezadostno priznanje za njegove zasluge v francosko - slovenskem zbirjanju. Imelo pa bo ta uspeh, da bo Francoze seznanil z deli našega velikega pesnika in pisatelja.

Z bratskim pozdravom,
Frank Pire, tajnik.

Za g. Veyem je povzel besednik filozofske fakultete, dr. Kelemina, ki se je tudi v toplih besedah zahvalil Župančiču za njegovo vztrajno delovanje. G. Župančič se je s toplimi besedami zahvalil za iskrene čestitke, na kar mu je bila izročena krasna, v luksuzno usnje vezana knjiga, ki jo je profesor Tesnieri poklonil njegovemu duhu.

Tudi je slučajno našla lastnica Šmigoveče gostilne pri Anskem dvoru poleg hriba sv. Jožefa pri Celju sredi od dežja raznim slovenskim organizaci-

jam. Ustanovil je tudi slovensko kolonijo v Texasu. Podjetje je v Texasu pa ni imelo sreče in ko je postal števnik neke finančne krize, je tudi Toman izgubil vse svoje prihranke. Ker je imel zveze z raznimi angleškimi listi, je odpotoval v Anglico, kjer je ostal nekaj let. Po nežje se je vrnil znotraj v Ameriko, kjer je ostal do leta 1910.

Vrnivši se v domovino, se je udejstvoval pri Kmetijski družbi v Ljubljani in zlasti propagir了解berstvo. Ob izbruhu svetovne vojne se je podivljana soldatska spomnila tudi jugoslovenskega borca in idealista Toman ter ga zaprla. Vlačili so ga po raznih ječah in je mož mnogo prestal. Samo v garnizijskem zaporu v Mariboru je bil šest mesecov. Iz te dobe trpljenja so v ljubljanskem mestnem arhivu shranjene mnogoštevilne slike iz življenja interneancev na Gradu. Shranil jih je Toman, ki ni bil samo dober novinar, temveč tudi spretni risar. Po prevratu je Toman nastopil službo pri Aloma Company v Ljubljani kot angleški respondent, pa je zmanjkalo dela. Narodna skupščina je stavrga borca za svobodo pripomnila leta 1925, za narodnega delavca in mu prisodila 1.100 dinarjev mesečne pokojnine. S tem pičlim dohodom je Toman dolgo životaril po raznih stanovanjih, končno je dobil s svojo soprogo streho v mestnem zavetišču v Japljevi ulici.

Na odru v mrtvanih hiralnicu na Vidovdanski cesti je ležal 14. maja požrtvovalni narodni borec, ki je zapustil staro, onemogo vdovo. Mestna občina ljubljanska je sklenila, da je bil pokopan na občinske stroške, dasi je pristojen v Kamno gorico. Pri pogrebu je prijatelju in soboru kralja Petra izkazala zadnjo čast tudi jugoslovenska vojska.

Aleksander Toman je svetel in časten zgled jugoslovenskega nacionalnega revolucionarja, kateremu je ideja vse in ki nikdar ne misli, da bi se z njim karkorkoli osebno okoristil. Za idejo je vse žrtvoval.

Zvestemu narodnemu borcev in delavev bo v jugoslovenski narodni zgodbini ohranjen časten spomin!

Dne 16. maja se je vršila v društvenih prostorih Francoskega instituta v Ljubljani proslava 10-letnice, odkar predseduje društvo na veliki pesnički in poslovni zbor. Prisoten je bil Aleksander Toman, predsednik njenega in njegovim delom posvečena knjiga, ki jo je napisal bivši lektor francoskega jezika na ljubljanski univerzi g. Louis Tesniere.

V dvorani instituta so se zbrali k slovesnosti zastopniki skoraj vseh znanstvenih in kulturnih ustanov. Prisoten je bil francoski konzul Neuville, dekan filozofske fakultete g. dr. Kelemina, univerzitetni profesor dr. Zupančič, ravnatelj drame g. Golia, profesor g. Vey, dr. Windischer, dr. Zarnik i dr. Vlepom pozdravnem govoru je očrtal profesor Vey Zupančičev zasluge za razvoj Francoskega instituta in je omenil, da je Tesniero delo še vedno nezadostno priznanje za njegove zasluge v francosko - slovenskem zbirjanju. Imelo pa bo ta uspeh, da bo Francoze seznanil z deli našega velikega pesnika in pisatelja.

Za g. Veyem je povzel besednik filozofske fakultete, dr. Kelemina, ki se je tudi v toplih besedah zahvalil Župančiču za njegovo vztrajno delovanje. G. Župančič se je s toplimi besedami zahvalil za iskrene čestitke, na kar mu je bila izročena krasna, v luksuzno usnje vezana knjiga, ki jo je profesor Tesnieri poklonil njegovemu duhu.

Tudi je slučajno našla lastnica Šmigoveče gostilne pri Anskem dvoru poleg hriba sv. Jožefa pri Celju sredi od dežja raznim slovenskim organizaci-

izprane ceste pred domačo hišo pritoži bogovom, meni se ni treba, ker jaz se bom moral pokoriti zaključkom seje, kot vši drugi.

Vse oddaljene člane prosim, da pravočasno pošiljajo svoje asesmente, tako, da jih dobim vsaj do 24. vsakega meseca. Kdor ne bo postal se v ne javil, bo suspendiran. Dalje prosim članstvo in uradnike drugih bratskih društev, naj se ne trudijo s pošiljanjem raznih sreček, vstopnic in drugih takih reči našemu društvu. Tukaj so slabe razmere in ljudje komaj zaslužijo za kruh in zložijo skupaj za društveni asesment. Take ropačije se na seji našega društva ne more prodati, ker ni denarja. Blagajna je pa tudi prazna. Tukaj so slabe razmere že nad dve leti in gre še vedno na slabše. Taka je tukaj Hooverjeva prosperiteta. — Po zdrav!

F. Kramar.

DOPISI.

(Nadaljevanje iz 5. strani) sv. Barbare, št. 33 JSKJ, opozarjam, da je bilo sklenjeno na glavni seji meseca decembra, da vsaki enakopravni član ali članica plača en dolar, neenakopravni člani in članice pa 25 centov naklada za pokritje rednih društvenih stroškov. Ta društvena naklada se bo pobrala v mesecu juniju in juliju.

Vsi člani so prošeni, da to vpoštevajo. Prosim tudi člane, da so kolikor mogoče točni s plačevanjem asesmenta, ker tajnik je težko zakladati v teh slabih časih. — Z bratskim po zdravom,

Frank Schiffrar, tajnik društva št. 33 JSKJ.

Joliet, Ill.

Tem potom naj bo v imenu društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, izrečena zahvala vsem tistim, ki so se udeležili društvene veselice 23. maja. S tem so pokazali, da so prijatelji društva in da jim je za napredok istega. Hvala vsem tistim, ki so pomagali in delali na veselici, da je bilo vse v lesu redno izvršeno. Hvala greti tistim, kateri se niso udeležili veselice, pa so prispevali v dolarjih. Med temi so tudi taki, ki niso člani društva, pa so prijatelji istega in ga po svojih močeh podpirajo. Take si nekateri društveni člani lahko za vzugled vzelci. So člani pri društvu, ki imajo korist od društva, kadar je pa čas, da bi sami kaj pomagali, jih pa društvo zanima ko deveta španska vas. Kadarsa sami kaj potrebujemo od društva, so pa med prvimi.

Zdaj pa se par besed glede plačevanja asesmenta. Pohvale so vredni tisti člani, ki se ravljajo po pravilih in redno vsak mesec plačujejo asesmente zase in za svoje večkrat velike družine. So pa zopet drugi, ki kršijo pravila in izkorisčajo društvo v svoje slabe namene. Zaostanejo z asesmentom več mesecev, ko se pa nabere večja svota, pa član pusti društvo in dolg pri društvu, dasi je preje obljubil, da bo plačal. Lepo, moško in pošteno tako postopanje ni. Lani je naše društvo na ta način izgubilo znatno sveto denarja. Kdor misli pustiti društvo, naj se pokaze možaka, naj plača mesečne prispevke za dotedni mesec, nakar naj pove, da ne misli več plačati, in tako bo častno odstopil, ohranil si bo dobro in pošteno ime in društvo ne bo oškodovan.

Končno naj še tem potom obvestim vse tiste člane, ki niso bili na zadnji seji, da je bilo sklenjeno, da se v nedeljo 14. junija z drugimi društvi vred udeležimo velike parade. Ob devetih zjutraj se zberemo v navadnih društvenih prostorih.

— Z bratskim pozdravom, Frank Pire, tajnik.

Sharon, Pa.

Tem potom pozivljam člane društva "Sloga," št. 174 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 21. junija ob dveh popoldne. Na dnevnem redu omenjene seje bo, da se ukrene vse potrebovane za proslavo društvene 5-letnice, ki se bo vršila 13. avgusta. Tak je bil zaključek zadnjič, kateremu pa ni po volji, naj pride na sejo in pove tako. Vpomevali bomo večino, ako manjšina ne bo zadovoljna, naj se

pritoži bogovom, meni se ni treba, ker jaz se bom moral pokoriti zaključkom seje, kot vši drugi.

Vse oddaljene člane prosim, da pravočasno pošiljajo svoje asesmente, tako, da jih dobim vsaj do 24. vsakega meseca. Kdor ne bo postal se v ne javil, bo suspendiran. Dalje prosim članstvo in uradnike drugih bratskih društev, naj se ne trudijo s pošiljanjem raznih sreček, vstopnic in drugih takih reči našemu društvu. Tukaj so slabe razmere in ljudje komaj zaslužijo za kruh in zložijo skupaj za društveni asesment. Take ropačije se na seji našega društva ne more prodati, ker ni denarja. Blagajna je pa tudi prazna. Tukaj so slabe razmere že nad dve leti in gre še vedno na slabše. Taka je tukaj Hooverjeva prosperiteta. — Po zdrav!

F. Kramar.

Chicago, Ill.

Clanicam društva "Zvezda," št. 170 JSKJ, naznanjam tem potom, da se vrši naša prihodnja seja v sredo 17. junija zvezcer v navadnih prostorih. Vse članice so vabljene, da se seje gotovo udeležijo, ker seje so tem bolj zanimive, čim več članice je pavčoži. Priporočam tudi, da sestre nekajliko pozitivirajo med svojimi prijateljicami in privedejo kaj novih kandidatinj za našo prihodnjo sejo. Posebno pa še apeliram na članice, da vpišejo svoje otroke v naš mlađinski oddelek, ako še niso tega storile. Članarina je tako majhna, da to ne more tvoriti nikakoga izgovora. Na svidenje na seji 17. junija! — S sestrskim pozdravom,

Agnes Jurečič,
2449 S. Lawndale Ave.
(Tel. Rockwell 4419.)

Meadow Lands, Pa.

Vsem članom društva sv. Janeza Krstnika, št. 75 JSKJ, v Meadow Lands, Pa., naznanjam tem potom, da se bo na prihodnji seji dne 21. junija pobirala društvena naklada, in sicer po 50 centov od članov in po 25 centov od članic. Dalje opozarjam vse one člane, ki pravočasno ne plačujejo mesečnega asesmenta, da vsak, kdor ne bo plačal asesmenta do 25. dne v mesecu, bo od sedaj naprej po pravilih suspendiran. Izvzeti pri tem bodo le oni člani, ki bodo na seji naznani v zvoku, zakaj ne morejo o pravem času plačati asesmenta, in pa oddaljeni člani, ki pismenim potom to naznajo. In to ne koncem meseca, ampak pred društveno sejo!

Z bratskim pozdravom,
Joseph Markely, tajnik.

Finleyville, Pa.

Članom in članicam društva sv. Frančiška, št. 148 JSKJ, naznanjam, da se bo po rednu počasno plačal do zahtevanega časa, bo suspendiran. To pomeni, da će v času suspendacije zbole, ne dobit nobene podpore. Kdor iz kakšnega važnega vzroka ne more plačati, naj se zglaši pri meni, da bom vedel. Prosim, da vsi člani vpoštevajo ta navodila in naznanih.

Začetek vmesnih plačil je na 10. juniju vsak član in članica plača po 50 centov v društveno blagajno. Ob enem pozivam vse člane in članice našega društva, da se gotovo udeležijo naše prihodnje seje, ki se bo vršila 14. junija, ker bomo imeli več važnih zadev za rešiti. — Z bratskim pozdravom,

Anton Mikec, tajnik.

Aurora, Ill.

Članstvu društva sv. Jerneja, št. 81 JSKJ, sporočam tem potom sklep zadnje društvene seje, ki določa izpremembo časa mesečnih sej za poletne mesece.

V mesec junij imamo 15 centov društvene naklade za venec in drugo. Ta naklada velja za enakopravne in neenakopravne člane in članice. Poseljeno naj vpoštevajo to obvestilo tisti člani, ki pošljajo svoje asesmente po pošti, da pošljajo dovoljno sveto. Vsa korespondenca naj se pošilja na moj naslov: "1703 Poplar Way N., Braddock, Pa." — Končno vabim člane, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, pa ne samo prihodnje, ampak vsake bodoče seje, da bo tako mogoče čim uspešnejše reševati zadeve, ki prihajajo na dnevni red naših sej.

Z bratskim pozdravom,
Anton Verbic, tajnik.

Euclid, O.

Vse člane in članice društva Napredek, št. 132 JSKJ pozivam, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 14. junija ob deveti uri popoldne. Na omenjeni seji bomo imeli neko važno zadevo za rešiti. Da je opozarjam člane in članice, da ta mesec plačajo svoje asesmente najkasneje do 24. v mesecu, da mi bo mogoče zaklju-

čiti šestmesečne račune. Nihče

naj s tem ne odlaša do 26. ali 27.

Ako bo z asesmentom prepozen